

Literární soutěž
„Voda štětcem a básní“

Voda v historii

**Naše město Ivančice
na soutoku tří řek**

Studenti primy Gymnázia Jana
Blahoslava Ivančice, březen 2016

IVANČICE

Město leží v kotlině při soutoku Jihlavy s Oslavou a Rokytnou (209 m n. m.). Má nepravidelně okrouhlé historické jádro poměrně složité urbanistické struktury s několika náměstími, kostelem a řadou dosud dochovaných renesančních domů, bylo obeháno kamennými hradbami, dosud částečně dochovanými. Uvnitř hradeb ležela i židovská čtvrť a vodní mlýn.

Ivančice vznikly pravděpodobně počátkem 13. století. Roku 1221 je jako svědek uveden jistý Matyáš z Ivančic (snad místní farář), což je první písemná zmínka o Ivančicích. Roku 1239 je zde doložen farní kostel. Původně šlo zřejmě o zeměpanskou tržní osadu, založení města lze předpokládat někdy v 70. letech 13. stol. Ivančice tedy patří k nejstarším městům na Moravě. Roku 1304 bylo město vypleněno Kumány; jeho obnova roku 1311 bývá často označována jako nové založení. V 1. pol. 14. stol. zde byl připomínán markraběcí hrad (bývá kladen do míst pozdějšího Pírkova domu či do prostoru někdejší farní zahrady severně od Palackého náměstí za starou radnicí, fakticky je však jeho poloha dosud neznámá). Původně jde o město královské, od konce 15. stol. poddanské. V 16. stol. byly Ivančice významným centrem jednoty bratrské...

Tolik o historii našeho města vypovídají odborné knihy. Nám se však líbí i pověst o tom, „jak Ivančice ke znaku přišly“:

Věhlas a sláva královského města Ivančice začaly dobrým vínem. Nezůstalo však jen u vína. I pivo měli ve městě dobré. A tak se vypráví, že v jednom šenkovním domě na polici stávaly tři cínové korbele. Pivo tu měli nejlepší v celém městě a sousedé sem chodili na zvědy. Pan pivovarník každého uctil džbánem, ale o receptu na vaření nechtěl nic povědět. Až jednou k němu přišel sám purkmistr, a ptal se ho, jak pivo vaří. A měšťan se rozhovořil: „ Stačí vzít tři korbele a do každého nabrat vodu z jedné z řek. Do jednoho z Jihlavky, do druhého z Oslavky a do třetího z Rokytné. Když je potom přidáš do jediné várky piva, určitě se ti podaří uvařit ho tak, že je od mého piva nerozeznáš!“

A tak se stalo, že ve všech šenkovních domech stály na polici tři korbele. A dokonce se dostaly i do městského znaku, kterým se Ivančice pyšní dodnes.

Popis znaku města Ivančice

(www.ivance.cz)

Podvýbor pro heraldiku a vexilologii Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR dne 10.10.2008, č.j.0386/5VO/08/PPVaH, stanovil blason (slovní popis) znaku města Ivančice v tomto znění: „**V modrém štítě tři odvrácené (2.1) zlaté poháry**“.

Historická podoba znaku

(www.ivanceice.cz)

P. Jiří Louda dopisem ze dne 4. 7. 1994 v popisu vývoje znaku města konstatuje: V blankytně modrém štítě jsou tři zlaté korbele - poháry směřující dny do středu štítu a horními okraji do jeho rohů. Na štítě spočívá turnajská přilbice s přikryvadly barvy zlaté a modré, na níž vyrůstá paví kyta (chochol) o devíti perech se stříbrnou rybou plující z prava do leva, tedy heraldický **klenot** (*klenot pánů z Lipé, kteří drželi město v letech 1461-1621*).

Protože se nám naše město, jeho znak i pověst o něm líbí,
vytvořili jsme několik krátkých básniček, ve kterých se objevují slova
Ivančice a řeky:

Ivančice, moje domovina,
dědeček tu má sady vína.
Babička chřestu do sytosti,
plodiny pěstují ku radosti.

Mám ráda ty naše řeky krásné,
jejichž vody jsou tuze jasné.
Mám ráda to naše městečko,
co v mém srdci má místočko.

*Kamila Fialová, prima, Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice, 4.
kategorie*

Ivančice – město nejkrásnější.

Tečou tam tři řeky nejznámější:

první řeka Jihlava a druhá je Oslava.

Třetí, ta je neklidná,

jmenuje se Rokytná.

Vladimír Menšík tu rodiště má,

ve svých filmech úsměvy rozdává.

Byl to chlapík oblíbený,

veselý a uznávaný.

Lucie Peterková, prima, Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice, 4. kategorie

Kde tři řeky stékají se,
stojí město Ivančice.
Oslava, Jihlava, Rokytaná.
Tahle jména každý zná.

Nejdříve Oslava – tichá a klidná,
ne však, že by byla líná.
Vhodná pro vodáky
- a pro ryby taky.

Poté Jihlava – rychlá, svěží,
řasami oplývající,
pro otužilce
nejvhodnější.

Zbývá Rokytaná,
nešíroká, zarostlá.
Plavat se v ní nedá
- rybařiti leda.

Ondřej Chotaš, prima, Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice, 4. kategorie

Naše město Ivančice

- kolik má řek? Tři, ne více.

Které to jsou? Jihlava,

Rokytná a Oslava.

Střechy domů, věž kostela,

kolem stráně barevné.

Městečko mé milované

je opravdu malebné.

Vojtěch Drozd, prima, Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice, 4. kategorie

Ivančice, Ivančice,

teče tu řek nejvíce!

Jihlavka, Oslava, Rokytaná

- voda v nich je blankytná!

A co ryb v těch řekách žije!

Hodně kachen tudy pluje.

Život je v těch řekách celý rok,

jednu z nich mám z domu pouhý skok.

Kristýna Procházková, prima, Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice, 4. kategorie

Tři ivančické řeky,
tečou tu už věky.
Rychlé vlny mají,
v nich si ryby hrají.

V Oslavě sumec bydlí,
každé ráno důkladně se mydlí.

V Rokytne si kapr lenoší.
„Chyť si ho, Leoši!“

V Jihlavě pstruh si žije.
Směje se: „Kam se hrabe Dyje!“

David Jelínek, prima, Gymnázium Jana Blahoslava Ivančice, 4. kategorie